

Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Udkomstdokumenterne hjemle.

I Rejssegodtgørelse tilkommer der Nævn og Overnævn 1½ Kr. pr. løbende Mil, naar der rejses med Vogn, 2den Klasse's Jærnbanebillet, naar der rejses med Bane, samt 4 Kr. daglig i Diæter.

§ 7.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Ophækst af Siv og Rør, maa intet for saadan Ophækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Beje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornøden, at det almene Vel maa siges at fordrø flige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Djemed af 4de Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Fords Afgivelse til offentlige Biveje af 20de August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Ophaling af deres Vaade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græsbevækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, uden for samme, afgjort paa deres Bekostning ved Kendelse af Strandsynsmænd efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Bruger's Vilje, og iagttages, at Affabnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Afbræk eller Ulempe, end uundgaelig fornødent. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Mar. ad Gangen, ligeledes af Synsmændene. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at benytte Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa stønnes, at Affabnet af den udyrkede og for Græsbevækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejeren eller Brugeren Afbræk eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tillende. Saavel Ejerne som Fiskerne kunne indanke Synsmændenes Kendelser for Landvæsenskommissionen efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Naar 5 Mar. ere forløbne, efter at de foran nævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenskommissionsmøde, skal det staa saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for, paa samme Maade at fordrø Spørgsmaalene gjorte til Genstand for ny Kendelse.

§ 10.

Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Maade, at den frie Sejlads derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Sømærker bestadiges eller forrykkes fra deres Plads.

Ligeledes er det forbudt, naar Fiskeri affluttes eller afbrydes — dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Reparation af Redskab — at lade